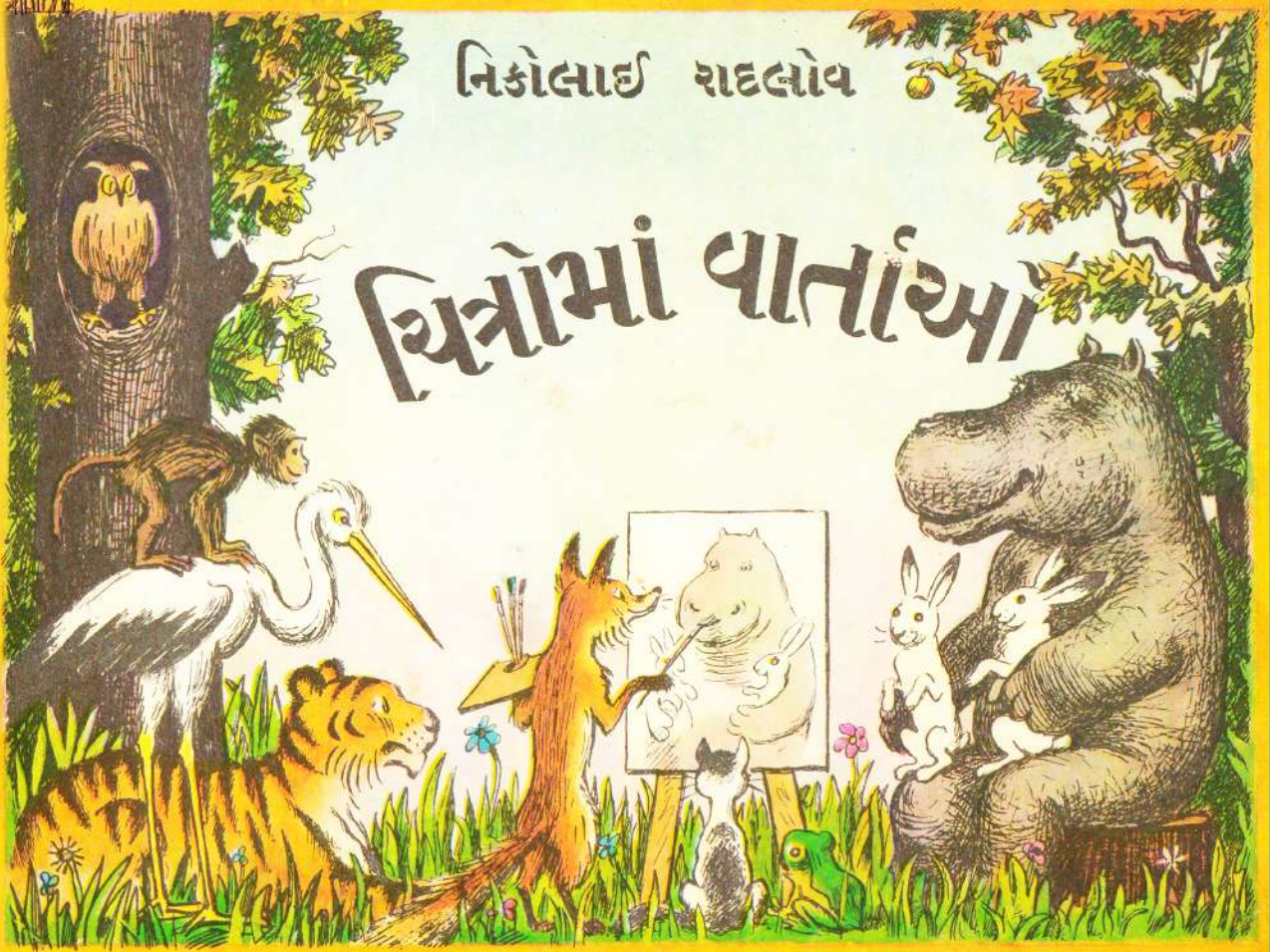
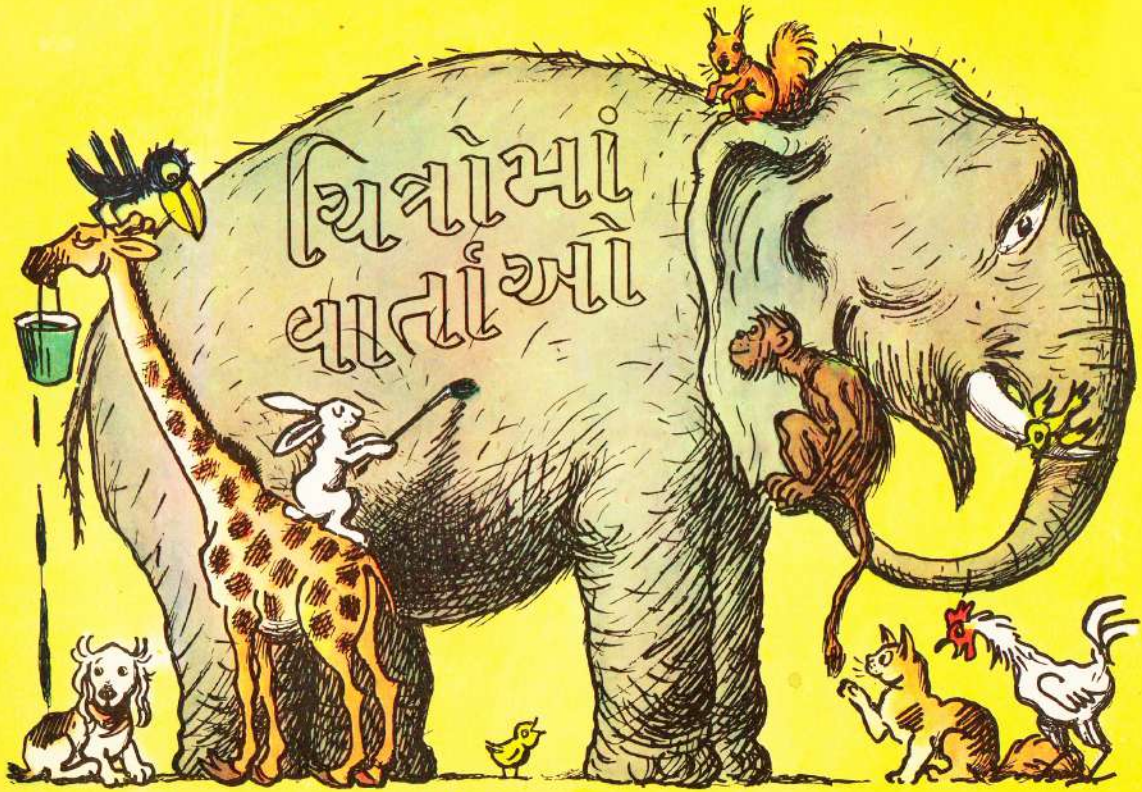

નિકોલાઈ રાદલોવ

ચિત્રોમાં વાર્તાઓ

નિકોલાઈ રાદલોવ

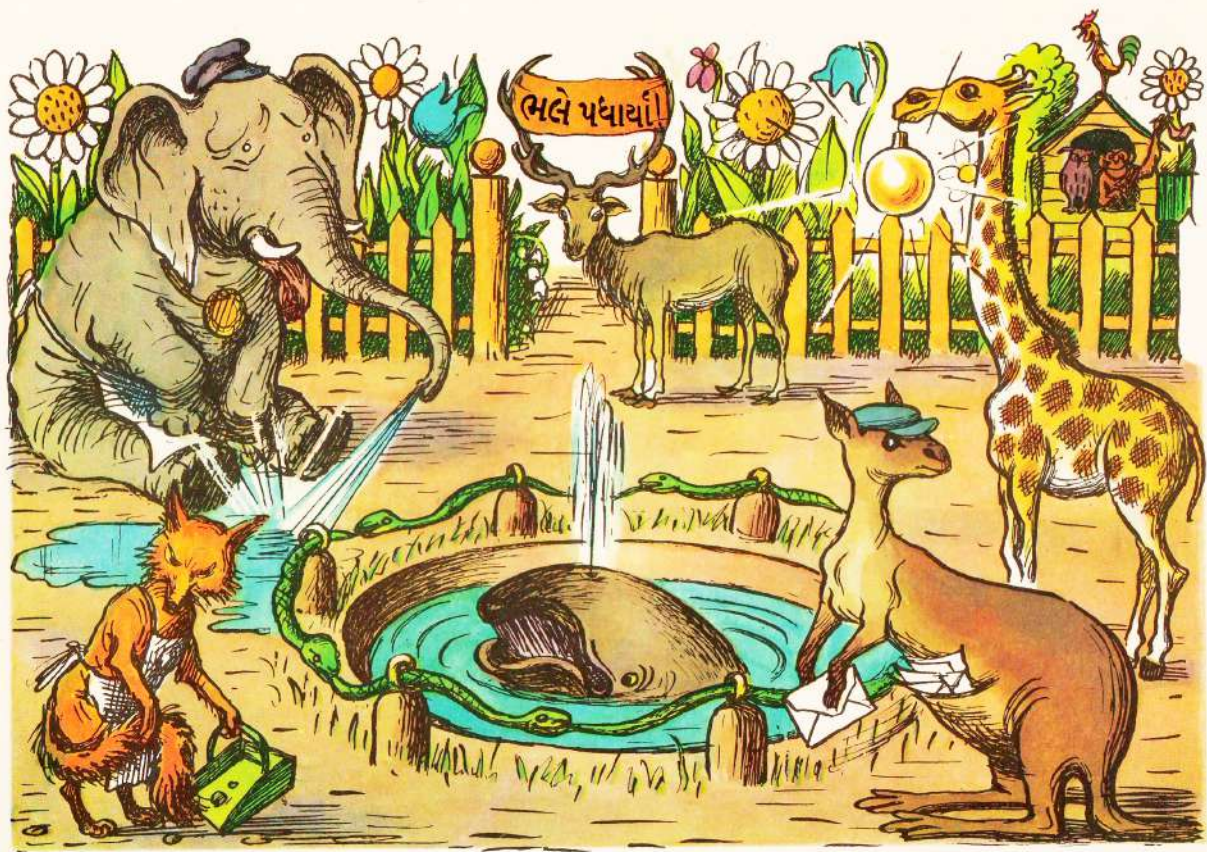
પ્રગતિ પ્રકાશન

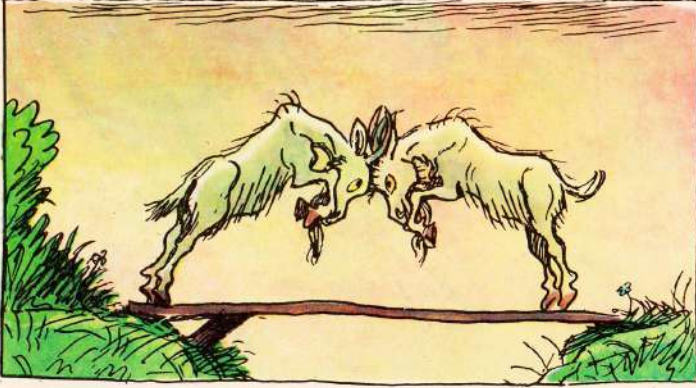
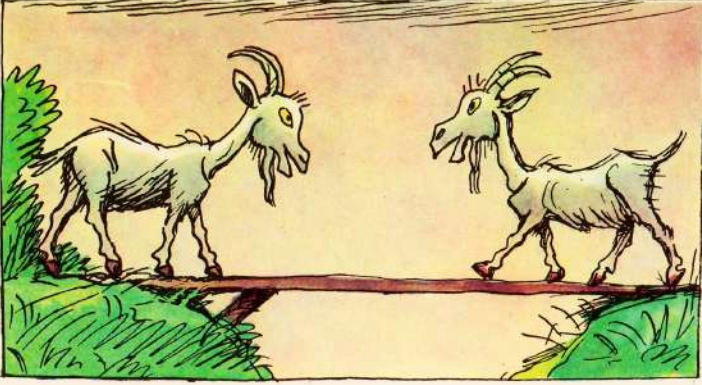
મોસ્કો

ચિત્રો : નિકોલાઈ રાદલોવ

લેખન : નીના ગેર્મેત, નાતાલ્યા દિલાક્તોસ્કીયા,
દાનિઈલ હામ્સ્

અનુવાદ — અનુલ સવાણી

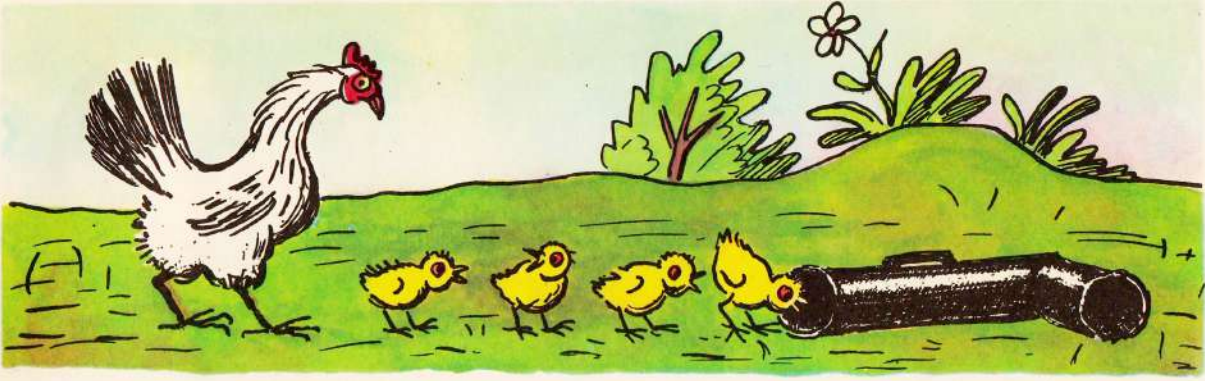

સાંકડો છે પુલ ને બકરા બે,
પડ્યા બાઝી ભરાઈને ખીજે;

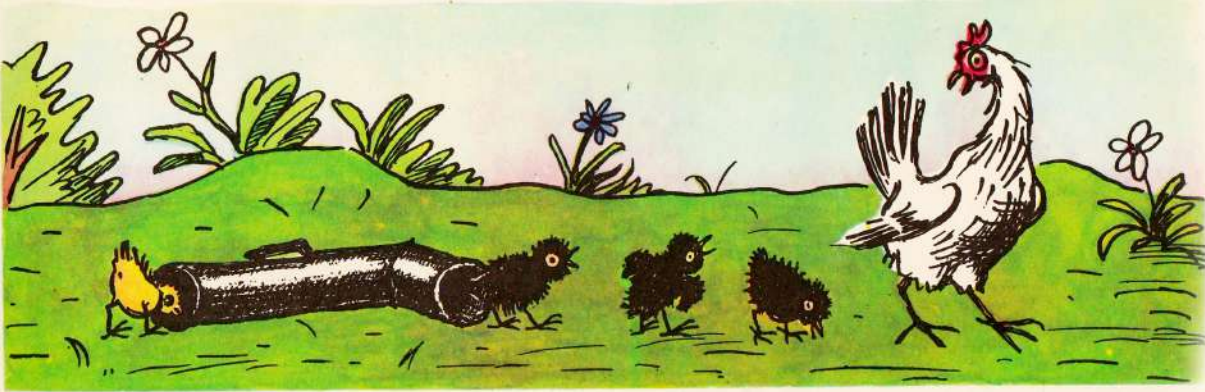

જાહે નદીમાં ઊધિ માથે,
મૂરખ એવા બકરા બે.

ક્યાં જ્યાં બચ્ચાં મારાં?

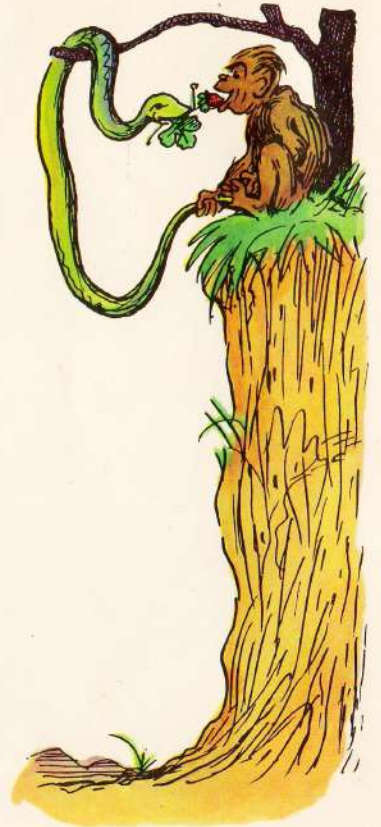
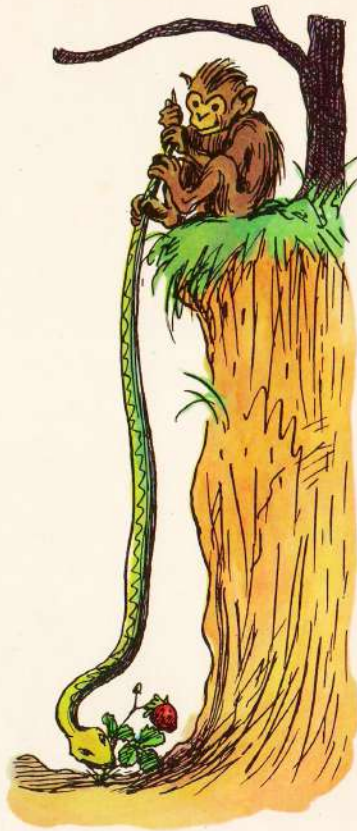
અરે! અરે! ચાલ્યાં ક્યાં!

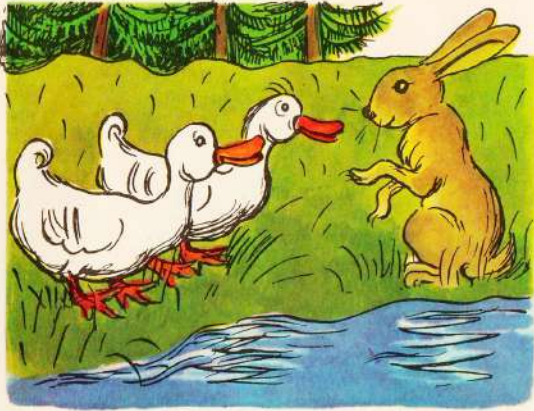
ક્યાં જ્યાં બચ્ચાં મારાં?

મારાં નહોતાં આવાં કાળાં!

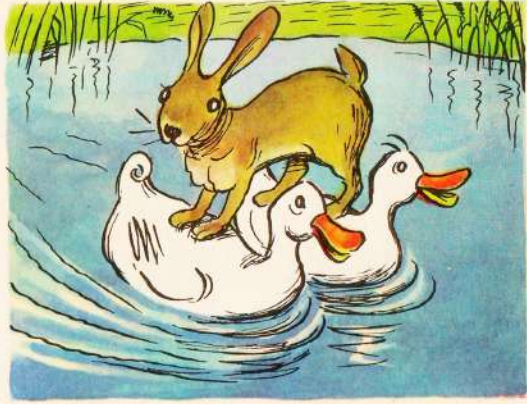
ખરી દોસ્તી આવી હોય

એ બાતક અને સસણું

કરાવો મને જાળની સહેલ!

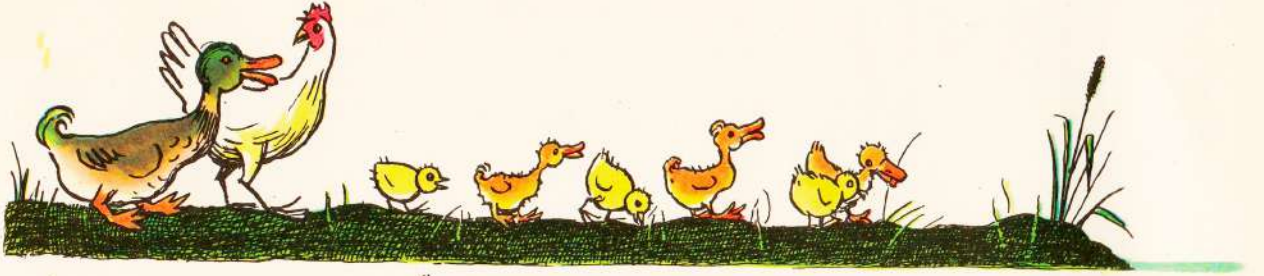
થઈ ગમ્મત ને આવી લહેર.

અમને લાગી જુગ્મ, હવે રહેવાય નહિ,

સસણું મારે ડૂબકી, ભલે ગમે કે નહિ.

બતકની ભવાઈ

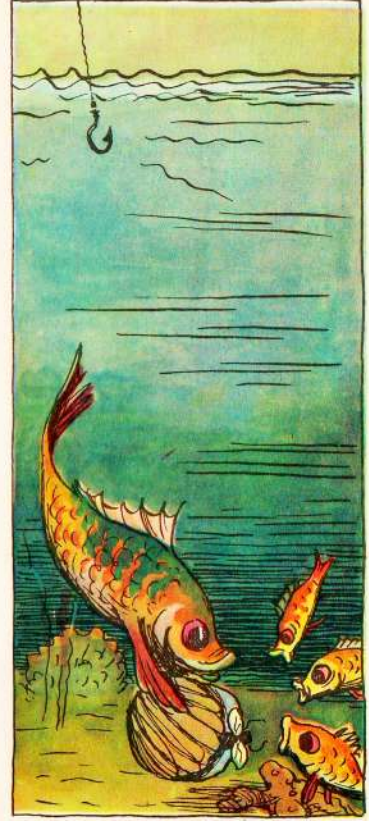
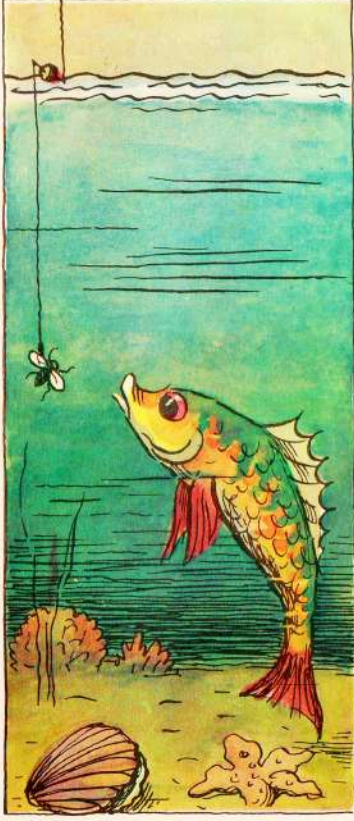

જાણ બચ્ચાં મરઘીનાં એક વાર,
પીકે બતકબચ્ચાંની થયાં સવાર,

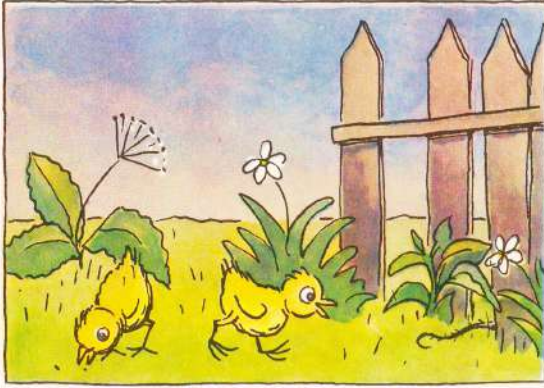
બતક માએ માયા દેખાડી,
મરઘી માને પીકે બેસાડી.

હજું કામ બહુ કપટું, સામે પાર જવાનું,
આપી નસીબે યારી, હવે મોજથી ફરવાનું.

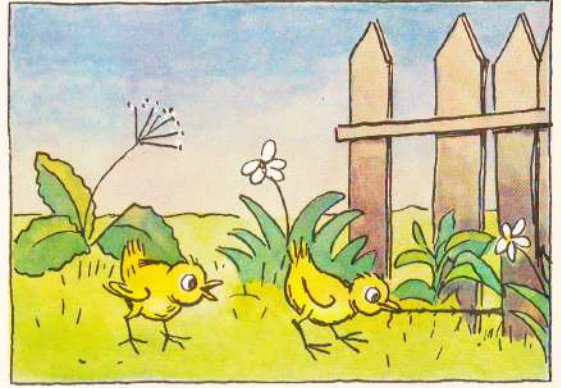
ચાલાક માછલી

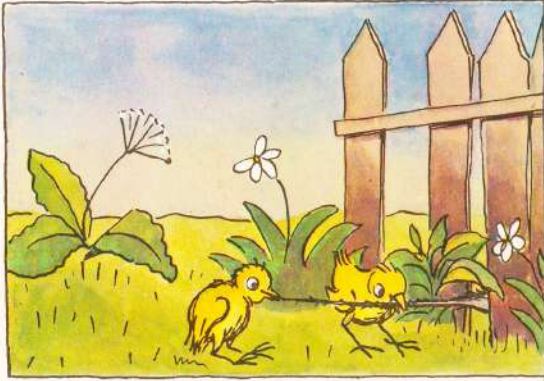
કસીને ભેટું, અજમાવો તરકીબ જમે તેવો,
કદી ના સપડાય, છે માછલી આ ચાલાક એવી.

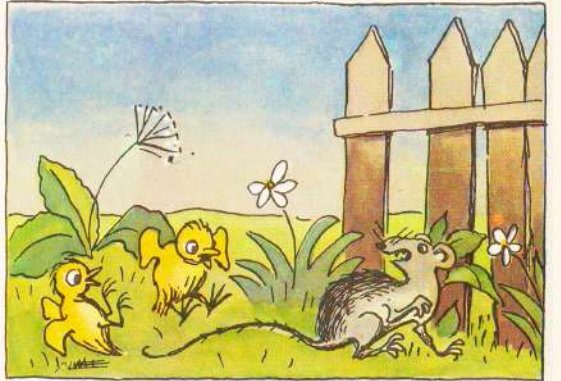
નીકળ્યા ફરવા અમે બે ભાઈ,
જેઈને અળસિયું ગયા હરખાઈ.

દોડતા જઈને અમે કરી કમાલ,
મારી મારીને ચાંચ, મથાવી ધમાલ.

કરીને ખોચવાનો નિર્ધાર, અમે બેઉ ભાળ,
લગાવીએ સ્વેર પૂરું, પણ અચાનક પડી ફાળ!

હું જાણે થયો બહોરો, ને મૂંગો મારો ભાઈ,
ઊડી ગયા હોશ અમારા, આ તો ભારે થઈ!

મે બિલાડીઓ અને ચકલી

હાલિયે બેઠી ચકલી,
કરે દેકારો ચી... ચી...

જેવાની મગા ભાઈ ખરી પડે,
આ બિલાડી બેઠ જો ભાડી પડે.

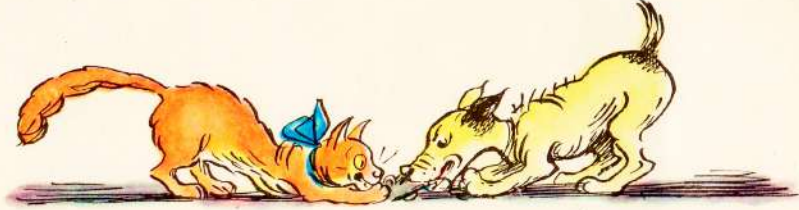
રમકડાનો ઉદર

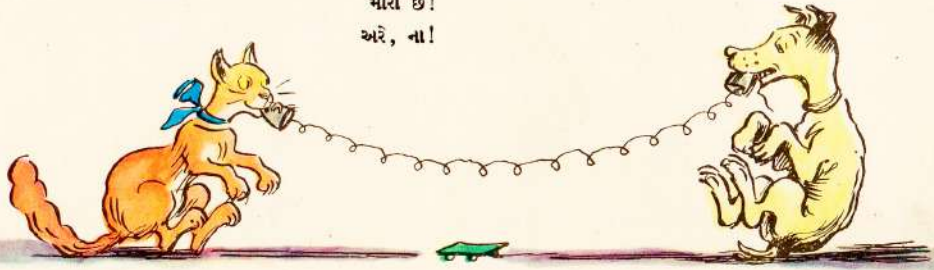
મારો ચિકાર!

ના, મારો!

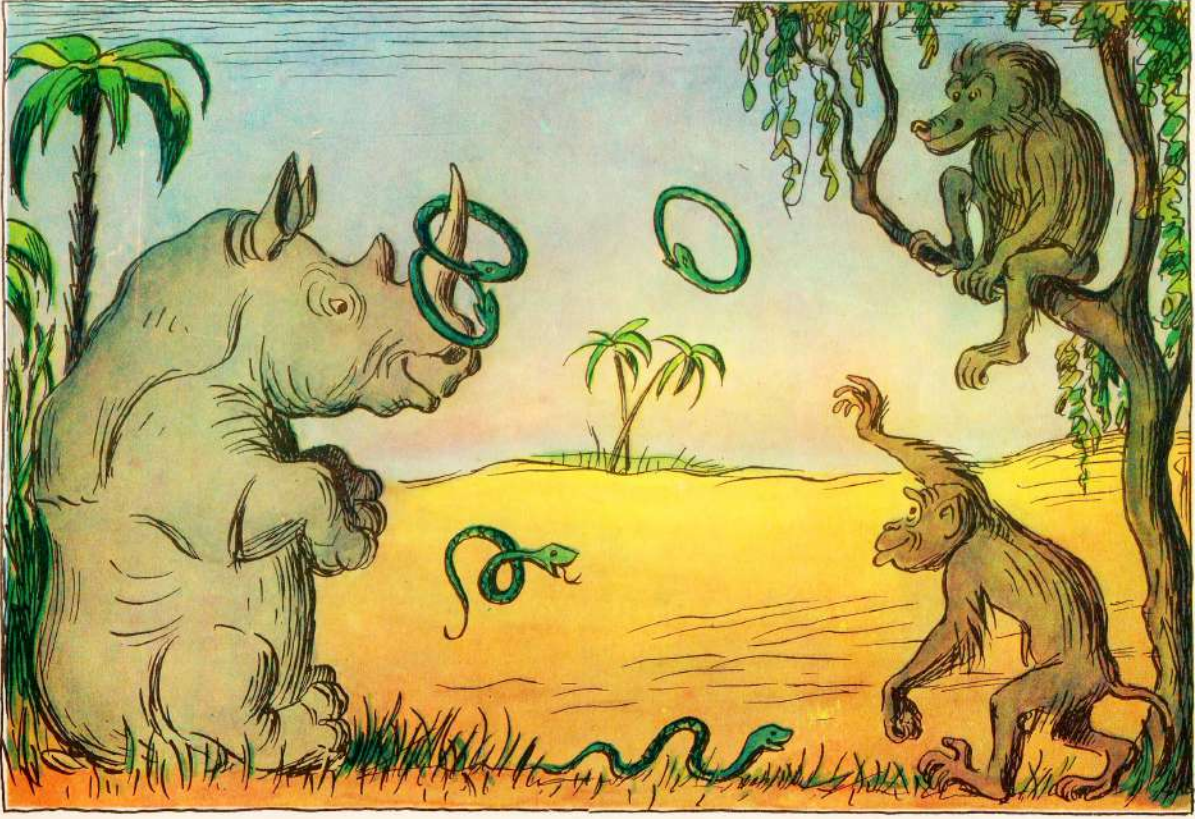

મારો છી!
અરે, ના!

જેમું, સાવ નકામાં બાળપડી પડ્યાં!

મગ્ગની રમત

ઘઈ છ મગ્ગની રમત,
ગેઝને પડે ગમ્મત.

નિશાન પડે જો સાચું તો બિરડાવે,
હિસાબ ખોટાંનો ધીરજથી લગાવે.

આવ રે બેટા, ખાવા આવ,
ગાજર મીઠાં, તાજાં સાવ.

હમણાં આવ્યો, માવડો ખારો,
કરતી નહિ જુ, ફિકર મારી.

કૂતરો અને માખી

કૂતરો પડ્યો છે નીંદરમાં,
મુલાયમ મઝાની ખુશીમાં.

આવી અચાનક ગુમાની કોઈ માખી,
કૂતરાની એણે નીંદર તોડી નાખી.

કૂતરો ગયો ધસી,

પણ માખી ગઈ ખસી.

અમણાટ તો માખીનો આખરે ગયો,
પણ ગુસ્સો મૂરખનો ચાલુ રહ્યો.

એને તો હાથનાં કર્યા હૈયે વાગ્યાં,
છટકી કમાન ને હાડકાં ભાંગ્યાં.

કાંટાળો મુસાફર, દડમડ જાય,
સફર લાંબી, દિન બહુ યાય.

આશર્યો દિવસ ને ક્યો મુકામ,
મૂક્યું પોટલું, એનું રાતે શું કામ!

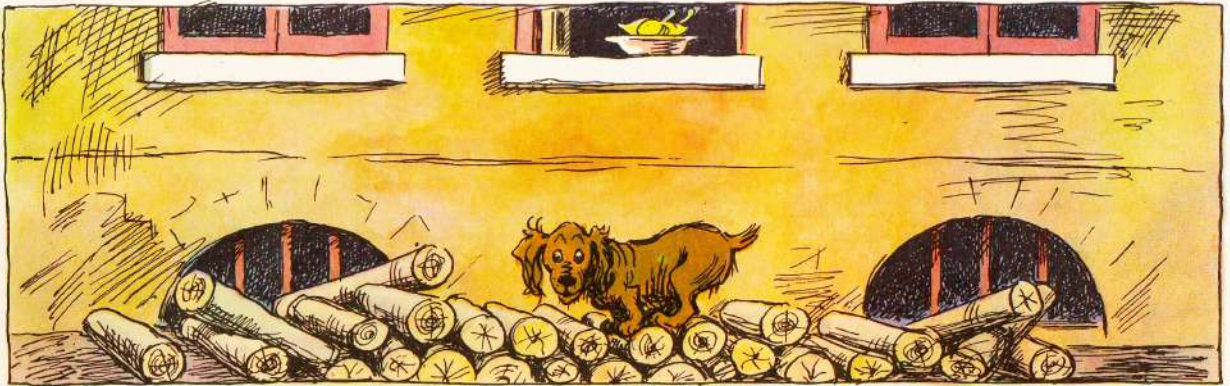

સવારમાં જોનું તો અચરજ મોટું,
નજરે દેખાય, પણ ખરું કે ખોટું?

મુરઘી જોઈને મોંમાં પાણી

મુરઘી મઝાની! આજે તો સમયે મોજ થઈ!

મઝા તો ગઈ ને ઊલટી કેવી ઠેકડી થઈ!

આ તો કાચબા! વાનગી કેવી મઝાની!
ઊભા રહો, દોસ્તો, ઉતાવળ છો થાની?

જોઈને કાચબા થયા બાધા, આ તો મોત!
ભારે થઈ! પળભરમાં આંખી ગયું હોત!

મૂકી દોટ ગયા તળાવે બેઉ ધસતા,

ને રહી ગયા સીંછભાઈ લાય ધસતા.

હોયકો જોઈ વિચારીને બાંધવો સારો,
નહિતર આવે હેરાન થવાનો વારો

ચાલાક ગલુડિયું

જે બહુ ભરે,

જે બહુ લડે,

તેને ખાવાનું ખોવું પડે.

દડો ક્યાં?

દડો નાનકડો દડતો જાય,

દડતો જાય ને દડતો જાય.

દડતો દડો પછી ક્યાંય દેખાય નહિ,

વાત સાદી પણ બિલ્લીને સમજાય નહિ.

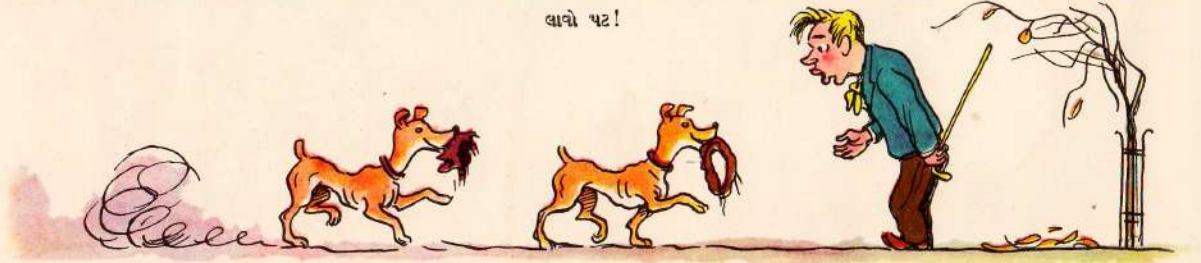
અડકલના ઓથમોર

દોઢે ઝટ,

લાવો પટ!

કૂતરા કરે સમળાં કામ,

પણ અડકલનું નહિ નામ.

ચાણો ઘેળો કરે ખોરાકનો સંઘરો

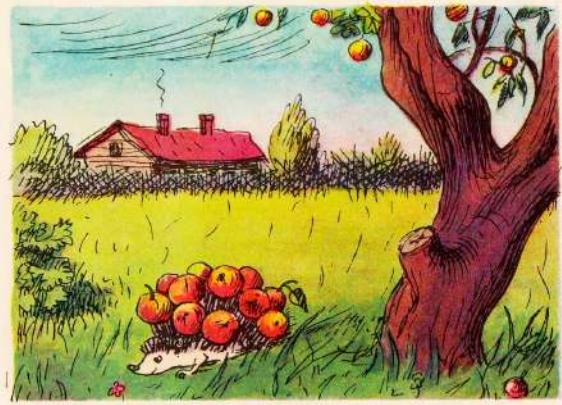
ઘેળો ફિકરમાં તરકીબ વિચારે,

કરું જો ફેરા તો થાક બહુ લાગે.

ભેળું કસીને કરામત કરી,

મહેનત ફેરાની ગઈ ટળી.

ચાલવાની બલા ટળી બલા

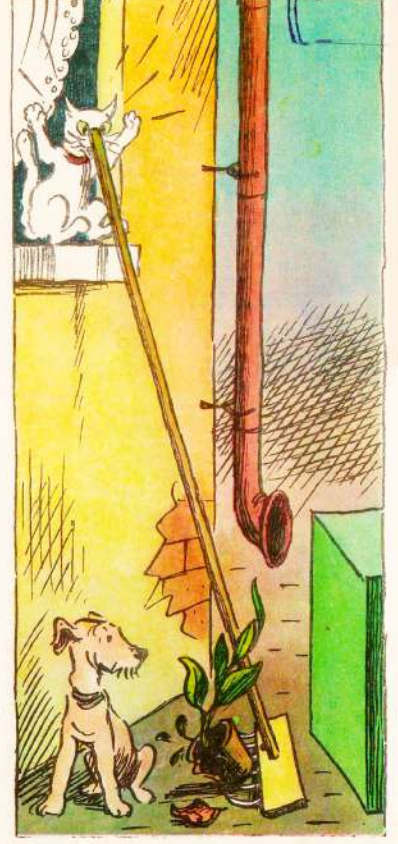
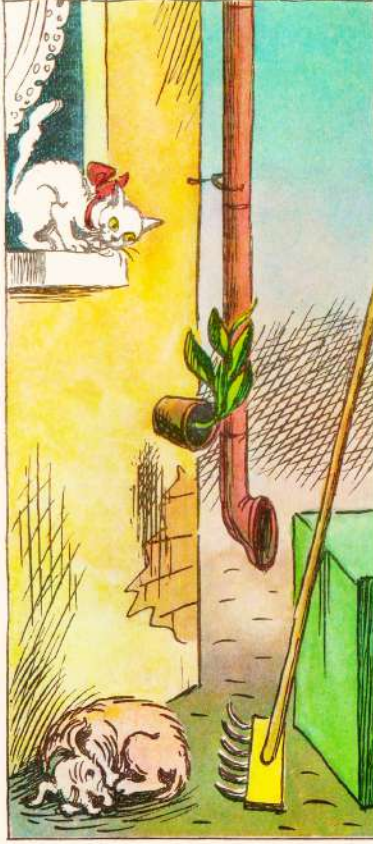
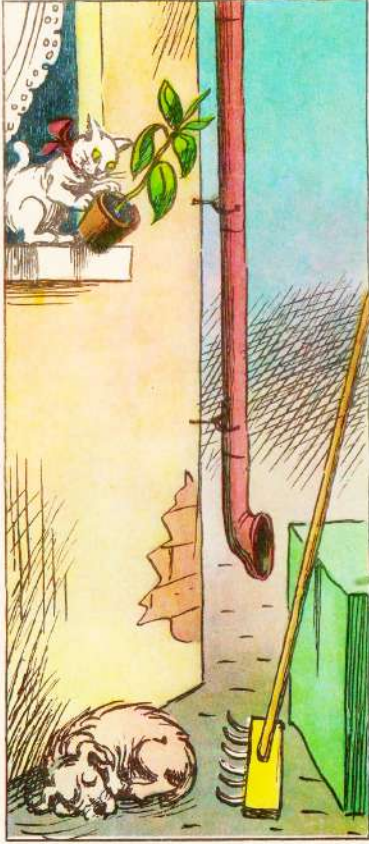

પજ મારા છોલાઈ જયા, રડતો ચેળામાળ,
પીડા એવી કારમી, મારો જાણે આવ્યો કાળ!

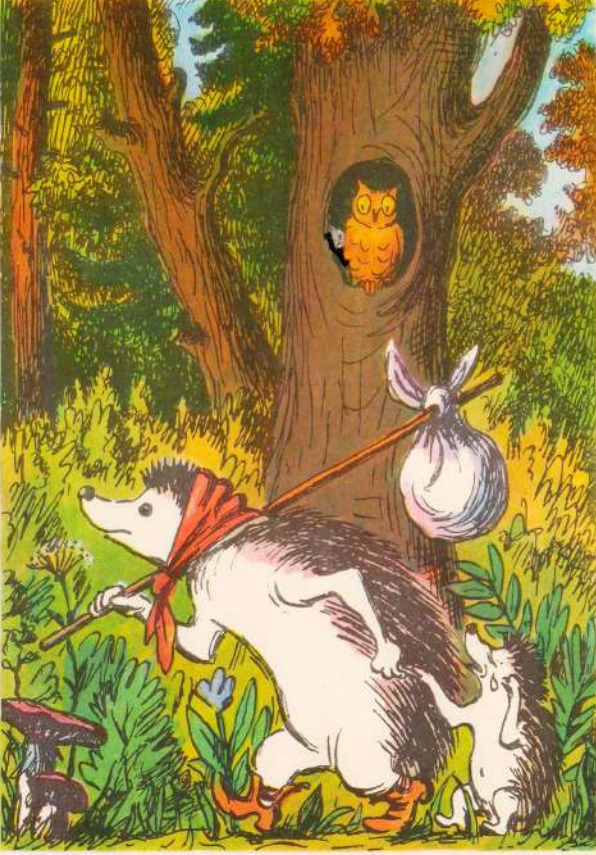
માએ કરી તરકીબ, બાળને ચાડત ભારે મળી,
ચાલવાની તો ટળી બલા, ને પડે જમ્મત વળી.

કરે તેજુ ભરે

સૂઝે તોફાન ખિલ્લીને, કરવો ફૂતરાને ઉરાન,
નાકે લાગી ચોટ એને, ઊલટી પોતે થઈ પરેશાન.

ચાલવાની ભલા ટળી બલા

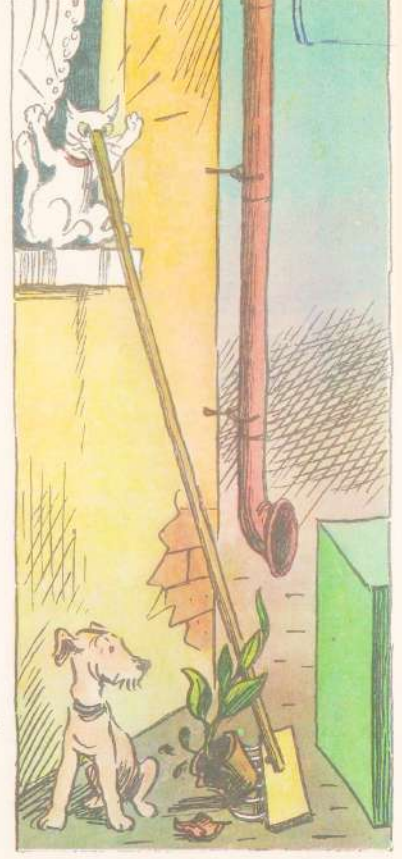
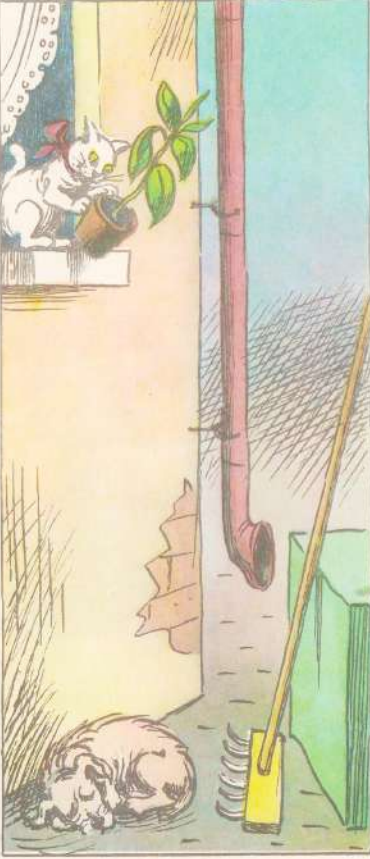

પગ મારા છોવાઈ ગયા, રડતો ઘેળામાળ,
પીડા એવી કારમી, મારો જાણે આવ્યો કાળ!

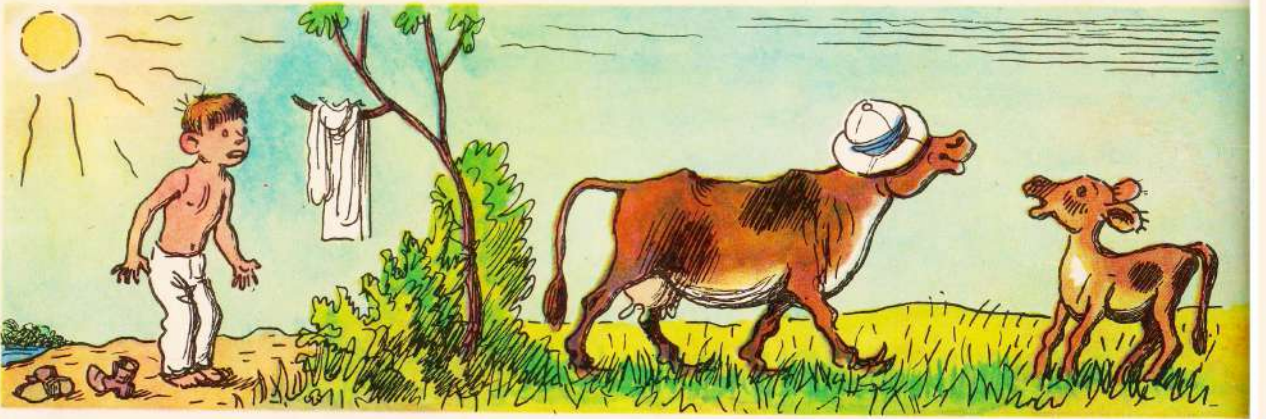
માએ કરી તરકીબ, બાળને રાહત ભારે મળી,
ચાલવાની તો ટળી બલા, ને પડે ગમ્મત વળી.

કરે તેવું બરે

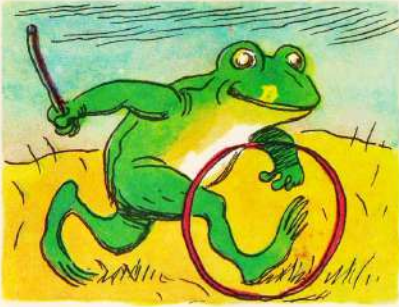

સૂઝે તોફાન બિલ્લીને, કરવો ફૂતરાને હેરાન,
નાકે લાગી ચોટ એને, ઊલટી પોતે થઈ પરેશાન.

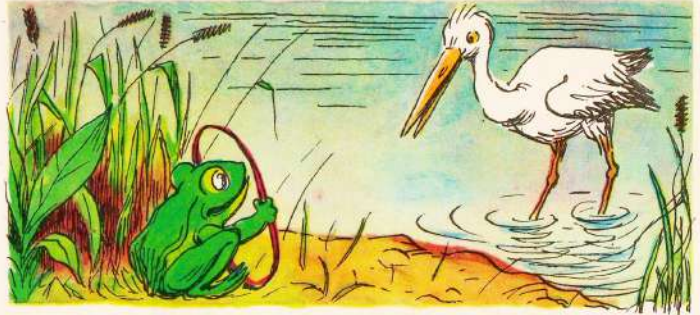
બાબો જાય તરવા ને ટોપો જાય ફરવા

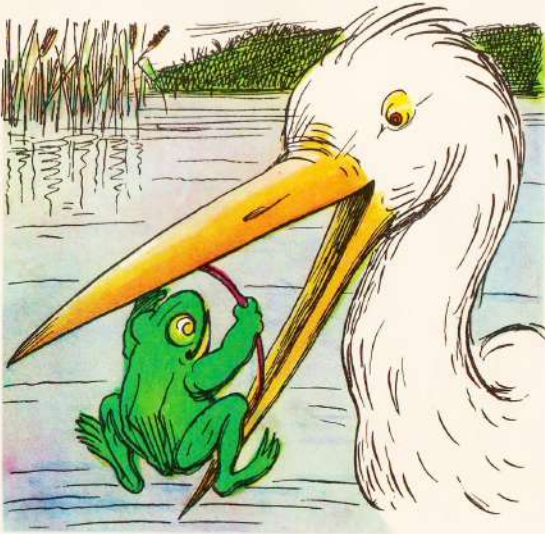
ચતુર દેડકો

મોત ઊભું છે સામે,

લેજું લગાવો કામે.

પાછોળી રહી ગઈ ચાંચ,

આવી ના દેડકાને આંચ.

પિટરકાકાનો અંગાંબો

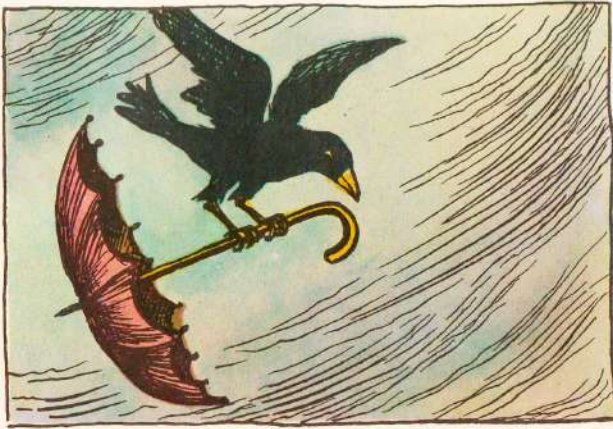
અરે! કેવું કોતુક વરતાય!

પિટરકાકાને અચરજ થાય.

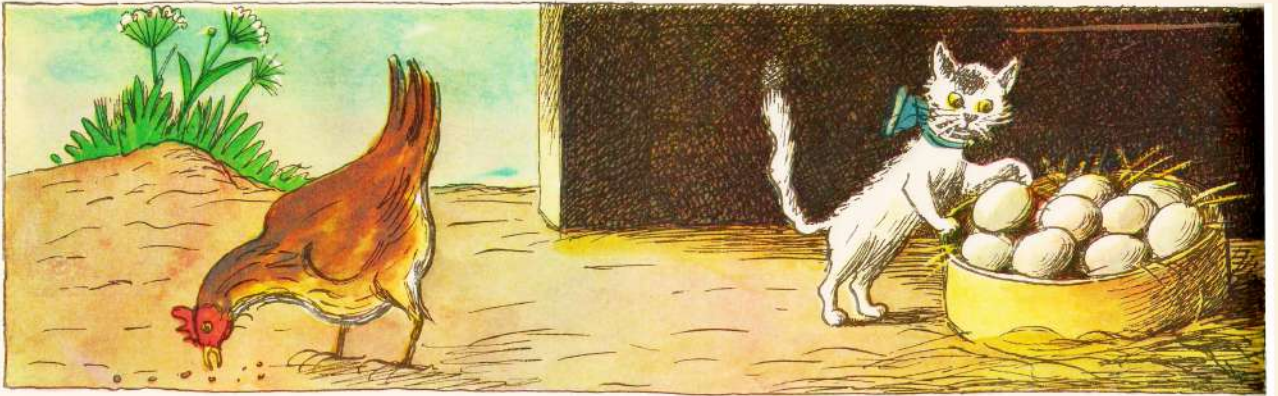
દેખાય છે નજરે, પણ મનાય નહિ.

ગાંડપણની દવા, બીજે ઉપાય નહિ.

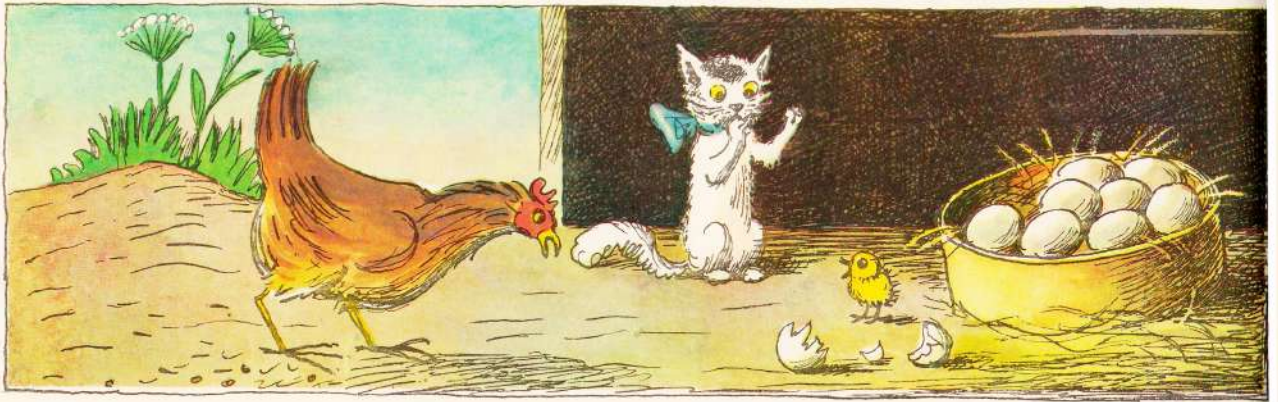
છત્રીનો અંજામ

અજબ!

અજબ વાત છે! નાની બિલ્લીને ઘણું,

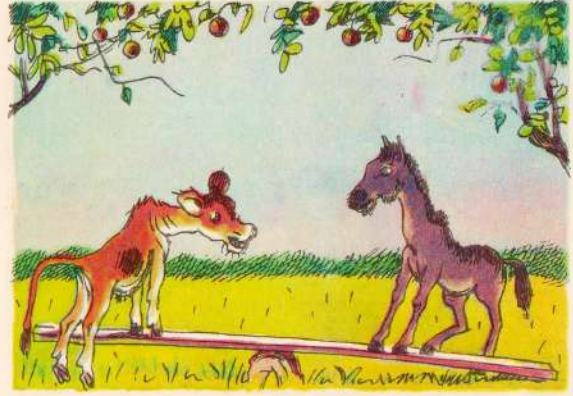

મુરઘીનું આ બચ્ચું, ક્યાંથી આવી ગયું?

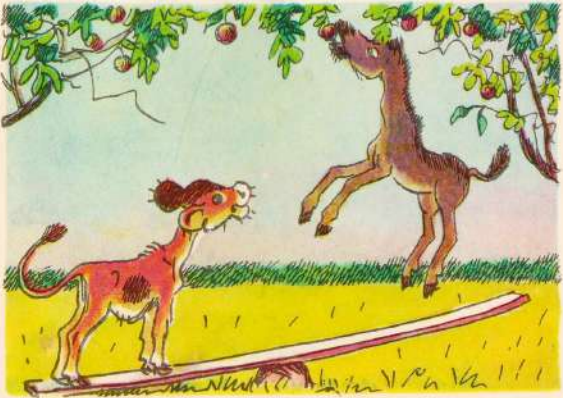
એ દોસ્તો

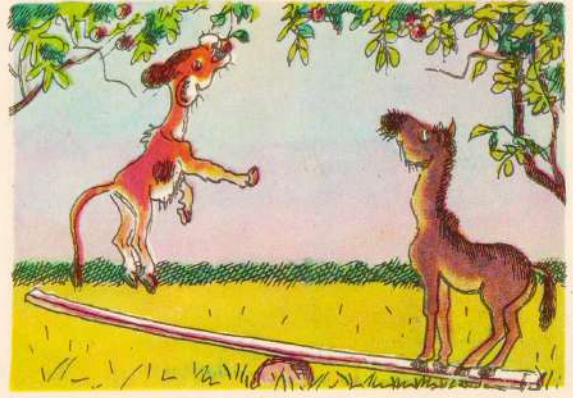
ફળ બહુ મીઠાં, પણ અંબાય નહિ,

વગર તરકીબે, થાય કામ નહિ.

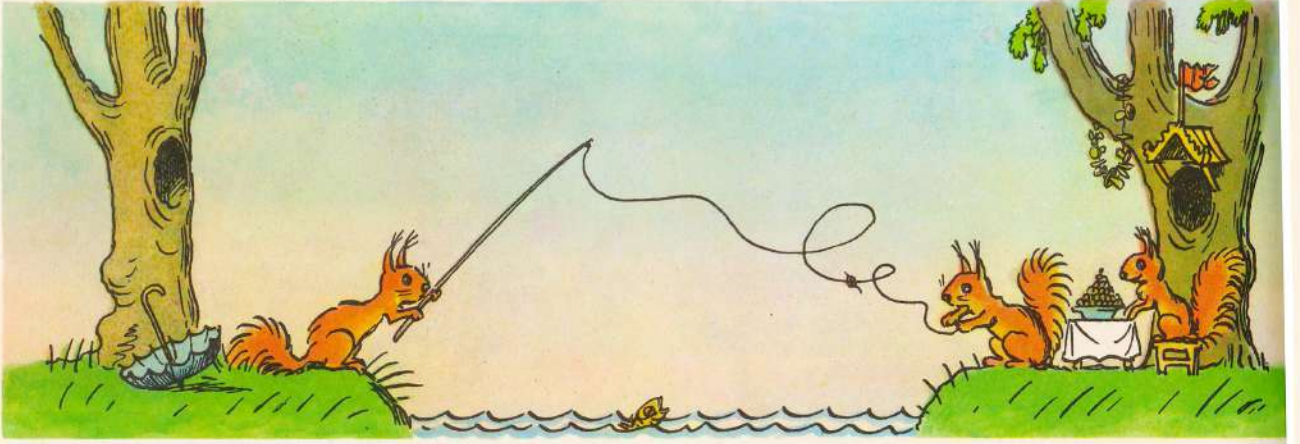
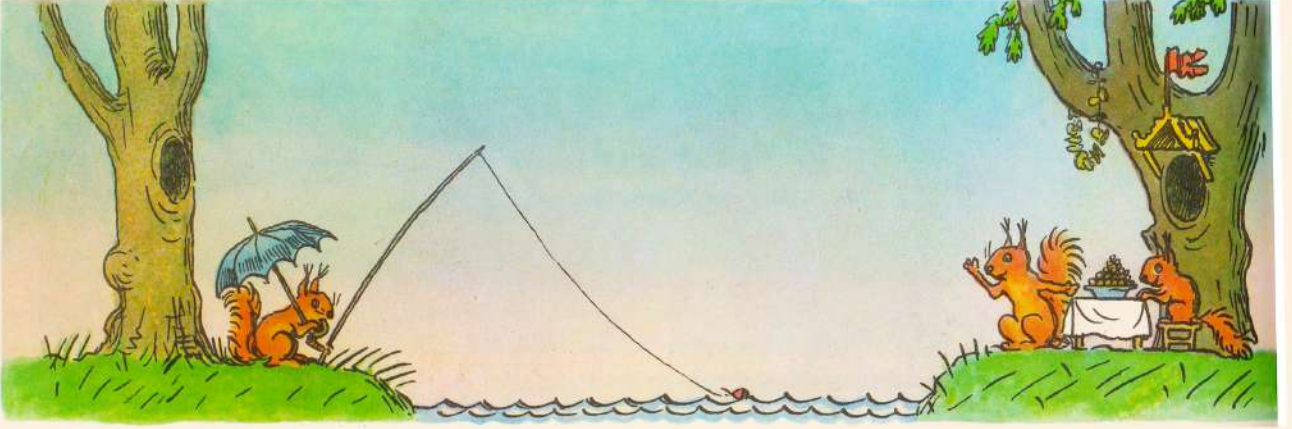

હોંશિ એકબીજાને કરે મદદ,

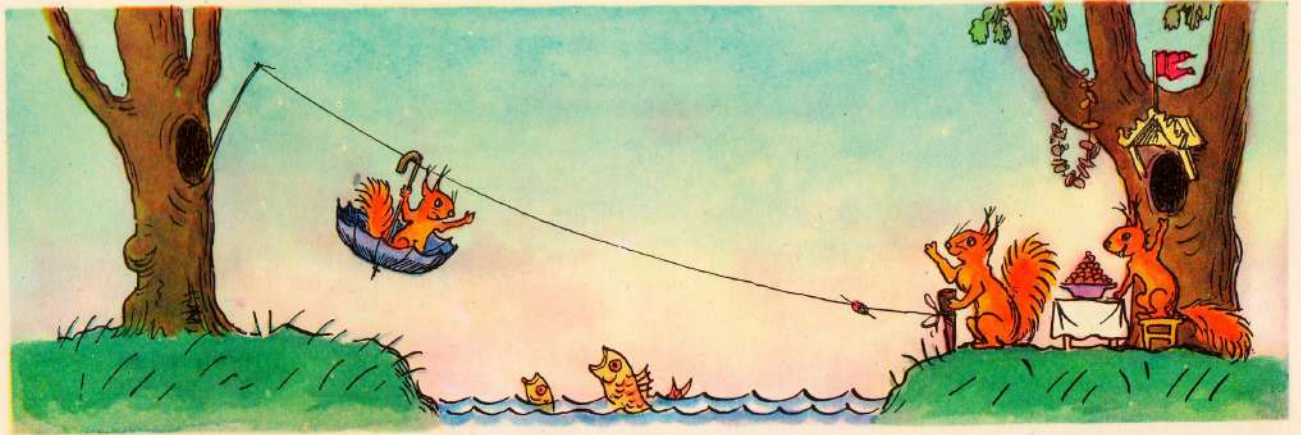
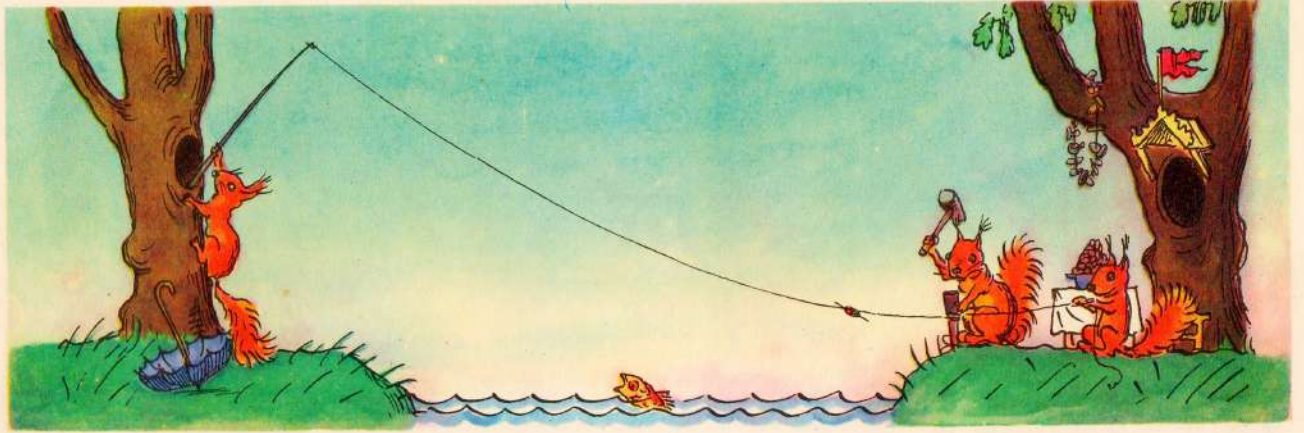
પામે લહેજત ને થાય રમત.

ખિસકોલીઓનું મિલન

ઉમંગે બોલાવીએ, પણ કેમ કરી આવશો?

નહિ હોડી કે નહિ પુલ, કેમ કરી ફાવશો?

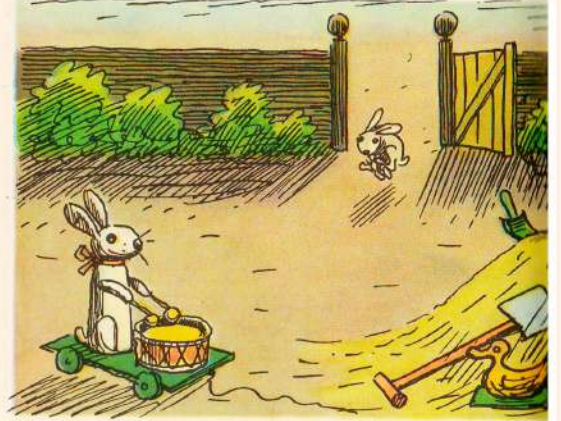

નથી આપણને ફિક્કર ક્યાની,
થાય છત્રીમાં સફર મજાની.

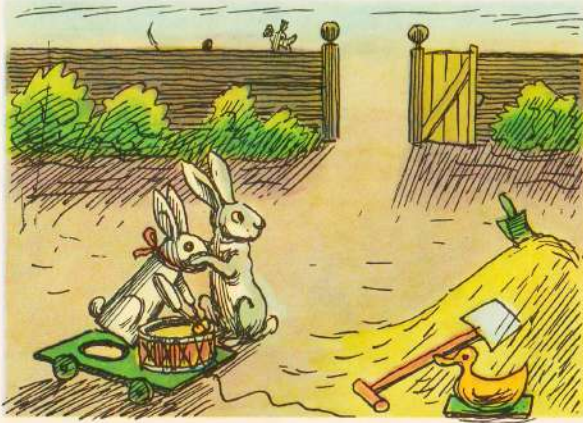
રમકડાનું સસલું ને ખરું સસલું

ભાગો ઝડ, નહિતર કૂતરા પકડે!

છે રમકડું મળાનું, હવે જાન બચે.

કૂતરાને મૂરખ બનાવું,

રમકડાનો ઢોંગ ચલાવું.

રાક્ષસ જેવો ઉંદર

થોભી જ તું જરાક વાર, તને મારો ભાઈ કરું,
હમણાં મારું કૂદકો, પલકારામાં દાર કરું.

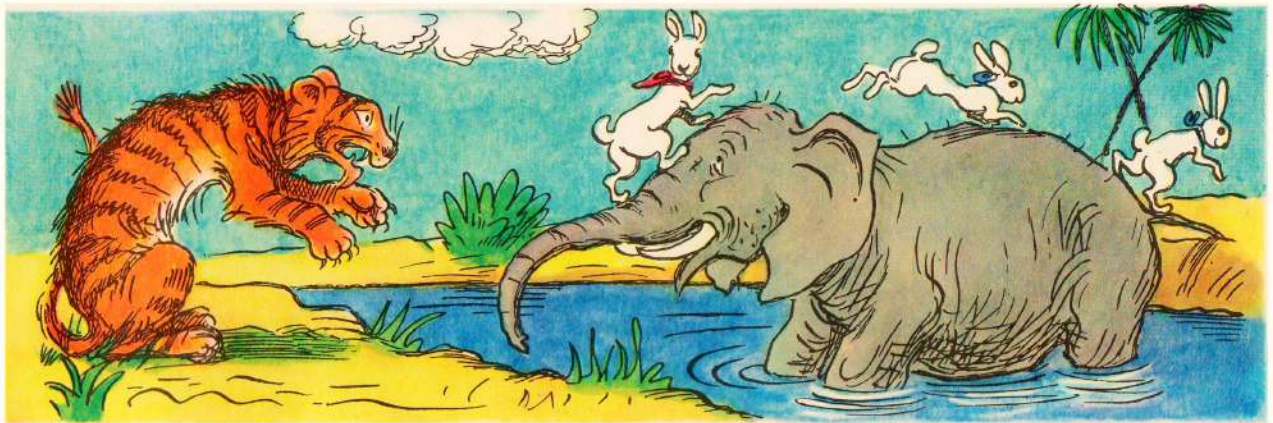
રહેવા દો બિલ્લીભાઈ, ઉતાવળમાં નથી માલ,
વખતે હું થઈ ગયો જાડો તો બૂરા તમારા હાલ.

કાન છે સઢ જેવા ને આંખો રકાબી જોળ,
બચાવો રે બચાવો!—કરે બિલ્લી રડારોળ.

ત્રણ રમતિયાળ સસલાં

જાણું નથી બનતું કદી આજુ બાજુ!

મોળાં મારે કેકડા, આ તે કેવો બાજુ!

સીડી બરફની લગાવી અને ટોપી લીધો બચાવી

ટોપી ઊડી પવનમાં, જઈને છાપરે પડી.

ગઈ भारी ટોપી, હવે મળે નહિ કેમે કરી!

ઊભાં રહો જરા, ઉપાય મને એક જરૂર.

લે આ સીડી! ચતુરાઈ ખરી કહેવી પડે!

ચતુર સસલાંએ વરુને સપડાવી દીધું

કાળમુખા વરુને ભાવે સસલાં બહુ,

ખો એની ભુલાવીએ, મળી આપણ સહુ.

જ્યાં થઈને સસલું પલાયન થાય,

પૂછડી વરુની સપડાઈ ત્યાં જાય!

પંખીના બચ્ચાનો છુટકારો

પડી ગયું માળેથી પંખીનું બચ્ચું,

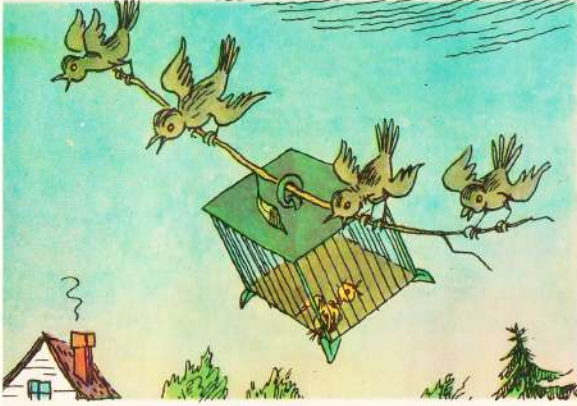
કેવું એકલવાયું! પંખીનું બચ્ચું.

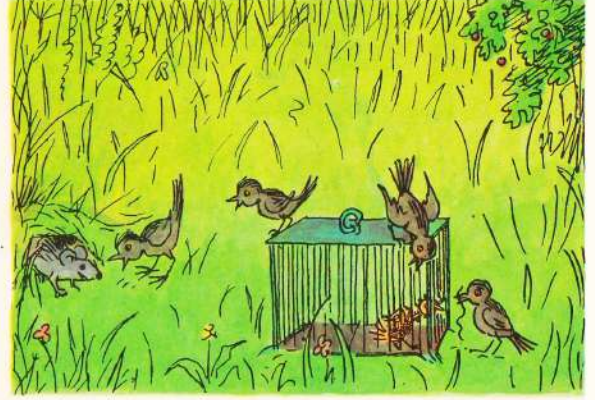
આવે છે ઊડતાં એનાં માલાપ,

કરવા નાના બાળને આજાદ.

પાંજરું છો બંધ, એને ખોલવું કેમ?

એ તો મારું કામ, — બોલે ઉદર એમ.

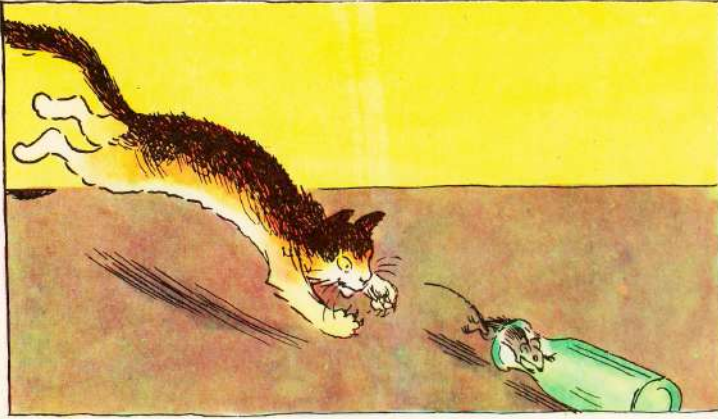

પલકારમાં એણે કામ દીધું કરી,

ઊંડે ને કરે જાન પંખીબાળ ફરી.

કરમકૂટલી બિલ્લી

ઉદર ભાગીને છટકી જાય,

બિલ્લીબાઈ બહુ ખીજે ભરાય.

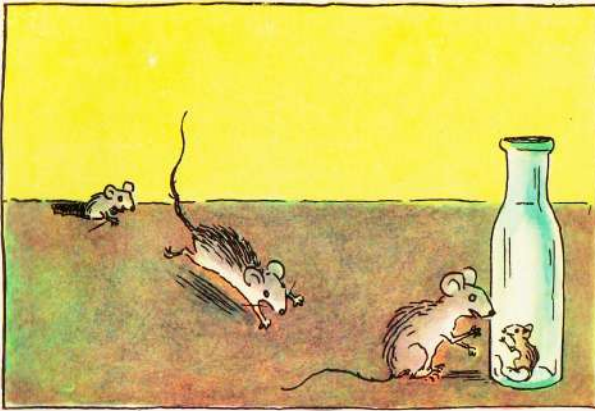
આમ મહેનત કરે,

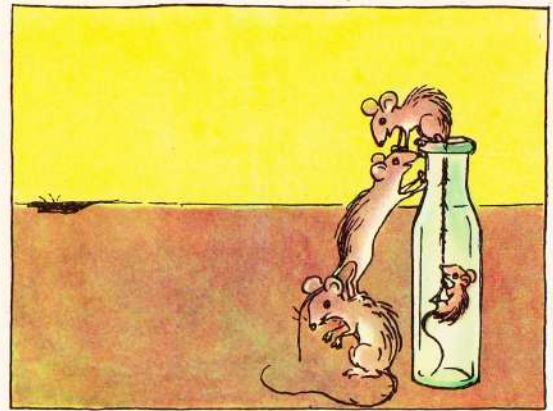
તેમ જહેમત કરે,

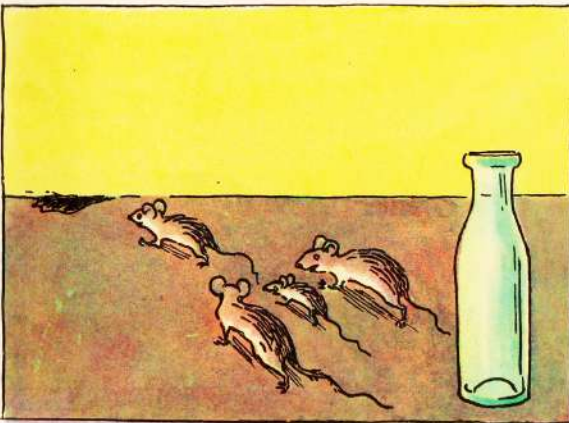
તોયે ના એનું કામ સરે.

ઉદર ભાઈઓ વહારે ધાય,

કરે કમાવ ને છોડાવી જાય.

ધાય પલાયન ઉદર સહુ,

કહેતા બિશ્લીને—આવજે, કરમકૂટલી!

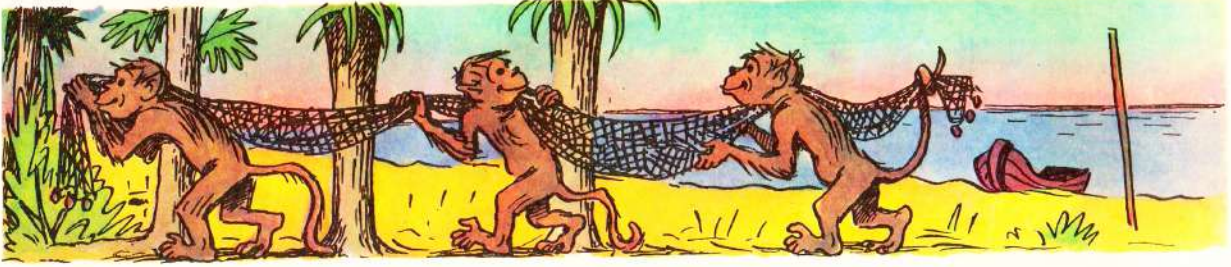
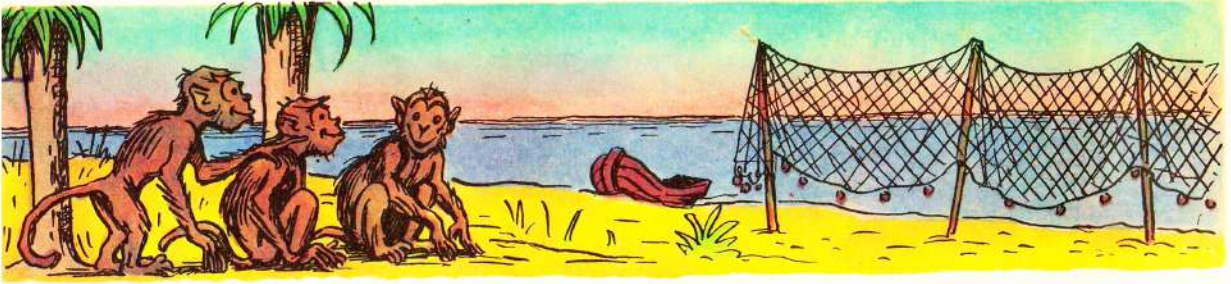
એક, દો, ત્રીન! સૌ દેઝા મૂકો દોટ!

છે સૌથી પાછળ, એકલો લીલો ભોટ!

તોયે કમાલ એ કરી ગયો,
જીતીને ઈનામ લઈ ગયો!

છેલ્લી વાર્તા

હઈને જાળ નાસી ગયા, ત્રણ વાંદરા તોફાની,
ઝાડે બાંધી જાળના હીંચકા, કરે રમત મઝાની.

પણ ભૂલકાં પ્યારાં, થઈ વાર્તાઓ બધી પૂરી,
ને વેળાયે થઈ ગઈ, હવે કરો નીંદર મધૂરી.

Н. РАДЛОВ
РАССКАЗЫ В КАРТИНКАХ
На языке гуджарати

P 70801-518
014 (01)-78 747-78

© ગુજરાતી અનુવાદ, પ્રગતિ પ્રકાશન, ૧૯૭૮
સોવિયેત સંઘમાં મુદ્રિત